

se ozira z zanimanjem na mladega moža in tudi Angelik ni gledal še nikdar tako radovedno na ženski svet. Dvoje žarnih oči išče, ljubkega obraza, polnega, ognjevitnega čuvstva . . .

Skozi njemu tako znane, tako dolgočasne ulice gre kočija. Martine ni . . . Pa ko se bliža voz njeni vili, se zasveti na zidu rdeči trak, pisana obleka. Angelik zastrne v Martino. Zdi se mu, da veje toplota iz njenih žarnih lic, da mu seva vsa sreča iz njenega nasmeha, pogleda. Da bi snubil Martino . . . Oklenila bi se ga vroče, ga ne razžalila z mrzlo besedo, z zaničevalnim posmehom.

Voz je bil pod zidom. Martina se je nagnila in vzkliknila s prijetnim glasom: „Pridite vendar kaj k nam, gospod Kamenski!“

„Pridem!“ je obljubil radostno, kot da se mu odpro rajska vrata. Kočija je drdrala . . . Za Angelikom je hitela Martinina pesem. Pela je znane besede: „Pazi, svetničica — suženj jaz nisem . . .“

Suženj! . . . Beseda pade težko v Angelikovo uho. Kaj ni on suženj — suženj razmer, ohole ženske?

Marčev dan je pust, jokav. Oblaki zakrivajo Sv. goro, se gostijo nad Sv. Valentinom. Droben dež prši. Kapljice se izgubljajo brez sledu v cestnem prahu, v valovih Soče. Brez sledu — kakor človeški načrti in nakane.

Pusto kakor še nikoli postane Angeliku okrog srca.

(Dalje.)

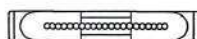
Ekstaza.

Zložil Tonej Jelenič.

Zapoj, forminga, v Edenu visokem
nocoj, ko spè ljubezen skozi mrak,
ko k nebu lilija popenja kelih,
skesani cvet poveša v rázor mak —
zapoj, zapoj!

Pod mrkim nebom v solzah skrušen molim,
in ves je rajski moj večer nocoj!
Svetniki sveti svatbo lilij belih
pirujejo visoko nad meno —
forminga, poj!

In On je blizu — Bog, kako je blizu!
kako ljubezen k srcu govori!
Forminga, poj! Nocoj v ljubezni vriskaj,
da zemlja in nebo od solz vzdrti . . .
forminga — poj!

Naš beli car.

Zložil Tonej Jelenič.

Kdor nam ôrje črno rušo,
ta je naš vladar,
kdor pšenico v prst nam seje,
ta naš beli car! . . .

Z voli vitorogi ôrje
v mladem letu kmet,
zlato zrnje seje, hodi
v vročem letu žet.

Kmet je car! In njemu dajmo
težko žezlo v dlan!
Pa če treba, pa če treba —
ajdmo v vojsko zanj!

